

[Honoré]

rede spørgsmål, som gør det betænkeligt at sætte loven i kraft på nuværende tidspunkt.

Amtsrådsforeningen i Danmark har således i en skrivelse af 15. maj 1978 givet udtryk for den opfattelse, at lovforslaget ikke indebærer den bedst mulige udnyttelse af de samlede sundhedsmæssige ressourcer.

De rekrutteringsmæssige spørgsmål er ikke tilstrækkelig belyst så lidt som det øgede pres på det øvrige sundhedsvæsen i form af laboratorieprøver, røntgenundersøgelser, indlæggelser m. v.

Lovforslaget indebærer også et brud på principperne for sygesikringsområdet, bl. a. familielægemonsteret.

Kristeligt folkeparti finder, at bl. a. Amtsrådsforeningens skarpe kritik bør føre til en omarbejdning af lovforslaget, hvorfor dets ikrafttræden bør udskydes et år.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget af Honoré (KrF) (se foran)

forkastedes, idet 32 stemte for, 89 imod; 18 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Jørgen Jensen (DKP):

Kommunisterne undlader at stemme om dette lovforslag, og jeg vil godt begrunde det.

Når vi ikke stemmer imod forslaget, så er det ikke, fordi vi overser de farer, der vil være ved at gennemføre en bedriftssundhedstjeneste og administrere den på den måde, som arbejdsministeren har givet udtryk for, og som Arbejdsgiverforeningen og LO har fundet sammen om.

At gøre spørgsmålet om sikkerhed og værn mod nedslidning og værn mod erhvervs sygdomme til et spørgsmål om lægeundersøgelser er dødsensfarligt. At give arbejdsgiverne etableringstilskud er en hån mod de arbejdere, man har frataget et dyrtidstillæg og gennemført en tvangsopsparing over for,

fordi man ville gøre virksomhederne mere rentable. At tro på løsning af problemerne i samarbejde med arbejdsgiverne mener vi også er naivt, men vi vil ikke give hverken Arbejdsgiverforeningen, regeringen eller LO nogen mulighed for undskyldninger, og derfor undlader vi at stemme om forslaget. Vi er også i den situation, at vi ikke har nogen lovgivning på dette område, at vi ikke har nogen bedriftssundhedstjeneste.

Det er vor opfattelse, at situationen i dag må være den, at arbejdspladserne nu må tage sig sammen for at værne sig imod de farer, der ligger i det forslag, bl. a. faren for, at man kan sortere arbejdskraften i kraft af lægeundersøgelserne. For at sikre en helt anden administration af loven er det i allerhøjeste grad nu et spørgsmål om aktiviteten på arbejdspladserne og i fagforeningerne. Vi vil derfor undlade at stemme, for at sige: der er muligheder, hvis I vil.

Det samme sagde vi, da vi stemte om arbejdsmiljøloven. Desværre fik vi sørgeligt ret. Arbejdsmiljøloven forhindrede ikke en række af de ulykker, som var forekommet før. Det var nødvendigt for havnearbejderne i København at gå i det, man kaldte for en ulovlig konflikt, da der havde været en dødsulykke. Der kom ikke et indgreb fra ministeriet eller fra arbejdstilsynet. Og sådan kunne vi nævne en lang række tilfælde, hvor arbejdsmiljøloven ikke i sig selv ændrede forholdene, men tværtimod ligesom dækkede over dem.

Derfor er det vor opfattelse, at vi bør undlade at stemme, for også at signalere til arbejdspladserne, at dette er en rammelov, og at det er ministeren – og i dag er det en socialdemokratisk minister – der har en række bemyndigelser. Hvis der derfor ikke nu gribes ind over for sundhedsfarlige stoffer og over for materialer, der er skadelige, så skyldes det ikke uvidenhed, så skyldes det ikke en manglende lov, men så skyldes det sløseri i arbejdsministeriet. Jeg må også sige, at hvis der igangsættes eller opretholdes produktioner eller produktionsforhold, der er skadelige, så er det, fordi man ikke bruger sin ret som minister.

Vi er altså af den opfattelse, at det nu må være en kamp ude på arbejdspladserne, og derfor siger vi: mulighederne er der, vi har en lov nu, udnyt den, ikke som ministeren